

ครั้งที่ ๗ (๗ มี.ค.๖๕)

▶ ผลของการถอนอุทธรณ์

๑. ถ้าอีกฝ่ายไม่อุทธรณ์ คำพิพากษาศาลชั้นต้นเด็ดขาดเฉพาะผู้ถอน
ดังนั้นผู้ที่ถอนจึงยื่นอุทธรณ์อีกไม่ได้แม้จะอยู่ในระยะเวลาอุทธรณ์
ก็ตาม(ฎ.๒๐๖/๑๒ ป.)

๒. ถอนอุทธรณ์โดยมีเงื่อนไข

ฎ.๗๗๔/๐๓ ถอนอุทธรณ์เพื่อให้ออกหมายจำคุกถึงที่สุดทันการอภัยโทษ
โดยมีเงื่อนไขว่าถ้าอีกฝ่ายอุทธรณ์ก็ไม่ถอน **จึงอนุญาตให้ถอนไม่ได้**

ฎ.๒๔๘/๐๓ ป. ถอนอุทธรณ์ชั่วคราวเพื่อไปจัดทำยื่นใหม่

เมื่ออนุญาตแล้วมีสิทธิยื่นใหม่ภายในอายุความ

๓. คดีตาม ม.๒๔๕ แม้จะถอนอุทธรณ์แล้วศาลชั้นต้นก็ยังมีหน้าที่ต้อง

ส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ (ฎ.๒๒๔๘/๑๘ ป.)

๔. ถอนอุทธรณ์แล้ว**ออกหมายจำคุกคดีถึงที่สุด**มีผลย้อนหลัง

ไปถึงวันที่ครบกำหนดยื่นอุทธรณ์ ตาม ป.วิแพ่ง ม.๑๔๗

ประกอบ ...(ฎ.๖๕๒๐/๖๒)

มาตรา ๒๐๘ ทวิ

▶ **การประชุมใหญ่** เป็นอำนาจของประธานศาลอุทธรณ์ ตามที่
เห็นสมควร คู่ความจะขอให้พิจารณาโดยที่ประชุมใหญ่ไม่ได้

(ฎ.๕๗๑๘/๖๒, ๘๕๗/๖๓)

มาตรา ๒๑๒

มาตรา ๒๑๒ กรณีจำเลยอุทธรณ์

หลัก ห้ามศาลอุทธรณ์พิพากษาเพิ่มเติมโทษจำเลย

ข้อยกเว้น เพิ่มเติมโทษได้ ถ้าโจทก์อุทธรณ์ในทำนองให้เพิ่มโทษด้วย

ข้อสังเกต

๑. ศาลอุทธรณ์ปรับบทความผิดให้ถูกต้องได้ แต่โทษต้องไม่สูงกว่า

(ฎ.๙๑/๑๐ ญ.)

๒. ศาลชั้นต้นลงโทษต่ำกว่ากฎหมายเมื่อโจทก์ไม่อุทธรณ์ ศอ.ก็แก้โทษ

ตามกฎหมายไม่ได้ (ฎ.๓๙๙๐/๕๐)

๓. ศต.รอกการลงโทษ โจทก์อุทธรณ์ให้ลงโทษเฉพาะข้อหาที่ยกฟ้อง

ไม่ได้อุทธรณ์ให้ไม่รอ ศอ. แก้เป็นไม่รอไม่ได้ เพราะเป็นการ

เพิ่มเติมโทษ(ฎ.๑๙๑๘๒/๕๕)

๔. ถ้าโทษมีในร่างแล้วแต่พิมพ์ผิด แก้เป็นถูกได้ไม่เป็นการเพิ่มโทษ

(ฎ.๑๕๓๔๔/๕๕)

๕. เปลี่ยนโทษกักขังเป็นจำคุกแล้วรอกการลงโทษ **ไม่ถือว่า**
เป็นการเพิ่มเติมโทษ (ฎ.๒๖๕๑/๑๗ ป.)
๖. เดิม ศต.ลดโทษให้ตาม ป.อาญา ม.๗๘ เมื่อ ศอ.ปรับบทใหม่แล้ว
ต้องลดโทษให้ด้วย มิฉะนั้นจะเป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลย
(ฎ.๑๗๐๕๘/๕๕)

๗. ทำนองเดียวกันกรณีลดมาตราส่วนโทษตาม ป.อาญา ม.๗๖
ที่ศต. ลดให้แล้ว ศอ.ไม่ลดเป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลย
(ฎ.๑๗๐๕๘/๕๕)
๘. การที่โจทก์อุทธรณ์**ขอให้ลงโทษสถานหนักโดยไม่รอกการลงโทษ**
เท่ากับอุทธรณ์ให้จำคุกสถานเดียวโดยไม่รอ ศอ. จะกำหนดโทษ
สูงขึ้นกว่าเดิมไม่ได้เป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลย

๙. ศอ.ปรับบทกฎหมายลงโทษให้ถูกต้องได้ แต่โทษจะกำหนดให้สูงกว่าเดิมไม่ได้ (ฎ.๒๖๓/๕๓)

๑๐. โจทก์ขอ**รับของกลาง** หากศต.ไม่ได้วินิจฉัยในเรื่องของกลาง ไม่ชอบตาม ม.๑๘๙ (๙) โจทก์ไม่อุทธรณ์ ศอ. แก้ให้รับได้ ไม่เป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลยเพราะเป็นโทษที่มุ่งถึงตัวทรัพย์สินเป็นสำคัญ (ฎ.๗๗๑๓/๕๔) เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบศาลยกได้ตาม ม.๑๙๕ว.๒

๑๑. บวกโทษจำคุกที่รอไม่เป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลยเพราะเป็นการที่ศาลต้องปฏิบัติตาม ป.อาญา ม.๕๘ (ฎ.๔๗๙๐/๖๒)

๑๒. การอุทธรณ์ใน**ทำนองให้เพิ่มโทษ**

๑๒.๑ ขอให้ลงโทษความผิดที่มีโทษหนักกว่าข้อหาตามคำพิพากษา (ฎ.๖๗๗/๑๐ ป.)

๑๒.๒ ถ้าข้อหาหนักที่อุทธรณ์ต้องห้ามอุทธรณ์ จึงไม่สามารถเข้าสู่การพิจารณาของ ศอ.ได้ จึงไม่ใช้การอุทธรณ์ในทำนองให้เพิ่มโทษ (ฎ.๕๒๕/๒๖ ป.)

๑๒.๓ อุตสาหกรรมขอให้ลงทุนที่มีโทษขั้นต่ำสูงกว่าโทษขั้นสูง
ของโทษตามคำพิพากษา ศต. ถือว่าการอุตสาหกรรมในทำนองให้เพิ่มโทษ
(ฎ.๕๓๓๑/๖๒)

มาตรา ๒๑๓

มาตรา ๒๑๓

๑. ศดีฐานเดียวกัน หรือต่อเนื่องกัน
๒. มีจำเลยหลายคนซึ่งศาลลงโทษ
๓. จำเลยบางคนอุตสาหกรรม

มาตรา ๒๑๓

๔. ถ้าศาลอุทธรณ์พิพากษากลับหรือแก้เป็นไม่ลงโทษหรือลดโทษ

๕. ถ้าเป็นเหตุอยู่ในส่วน**ลักษณะคดี** ศาลอุทธรณ์มีอำนาจพิพากษาไปถึงจำเลยที่มีได้อุทธรณ์ได้

ฎ.๑๓๗๖/๘๖ , ๒๑๗/๓๑ ความผิดฐานเดียวกันอาจเป็นตัวการร่วม
ผู้ใช้ ผู้สนับสนุนก็ได้

มาตรา ๒๑๓

เหตุลักษณะคดี เกี่ยวข้องสภาพความผิดหรือพฤติการณ์เกี่ยวกับคดี
ที่ไม่ใช่เหตุส่วนบุคคล เช่น

ฎ.๗๙๙/๗๘ ฟ้องเคลือบคลุม

ฎ.๖๔๔/๔๕ พยานไม่พอฟังว่าจำเลยกระทำความผิด

ฎ.๓๗๑/๓๑ อำนาจฟ้อง

เหตุส่วนบุคคล เช่น อายุของผู้กระทำความผิด

มาตรา ๒๑๓

▶ ข้อสังเกต

๑. จำเลยที่มีการ**รวมสำนวน**แม้จำเลยในสำนวนที่ไม่ได้อุทธรณ์ก็ได้รับประโยชน์นี้ด้วย (ฎ.๒๒๙/๓๕)
๒. แม้จำเลยนั้นจะ**เคยยื่นอุทธรณ์และถอนอุทธรณ์ไปแล้ว** ศอ.ก็พิพากษาไปถึงจำเลยที่ถอนอุทธรณ์ได้ (ฎ.๖๔๐๘/๔๙)
๓. แม้จำเลยจะ**ต้องห้ามอุทธรณ์และไม่รับอุทธรณ์**ก็พิพากษาถึงได้ (ฎ.๙๓๙๑/๕๐)

มาตรา ๒๑๓

▶ ข้อสังเกต

๔. แต่ถ้ามีจำเลยบางคนปฏิเสธแล้วแยกฟ้องเป็นคดีใหม่ จะเอาเหตุผลส่วนคดีมาใช้มีผลไม่ได้ เพราะเป็นจำเลยคนละคดีกันแล้ว (ฎ.๑๐๔๐/๑๖)
 ๕. นำมาใช้ในชั้นไต่สวนมูลฟ้องได้
- ฎ.๑๔๕๐๘/๕๗** ศาลสั่งมีมูลจำเลยบางคนแล้ว ต่อมาศาลสูงเห็นว่ากรณีไม่เป็นความผิดตามฟ้องเป็นเหตุลักษณะคดี ย่อมยกฟ้องไปถึงจำเลยที่สั่งมีมูลแล้วได้

มาตรา ๒๑๔

มาตรา ๒๑๔ ผลคำพิพากษา

- ยืน** (เห็นด้วยกับศาลชั้นต้นทั้งหมด)
- ยก** (เห็นว่าอุทธรณ์ไม่ชอบ เท่ากับไม่มีอุทธรณ์
ผลจึงคงเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น)
- แก้** (เห็นด้วยกับคำพิพากษาศาลชั้นต้นบางส่วน)
- กลับ** (เห็นตรงข้ามกับศาลชั้นต้น)

มาตรา ๒๑๕

มาตรา ๒๑๕

๑. กรณีที่มีได้บัญญัติไว้ในชั้นอุทธรณ์
๒. นำบทบัญญัติว่าด้วยการพิจารณา คำพิพากษา หรือคำสั่ง
ของศาลชั้นต้น
๓. มาใช้บังคับในชั้นอุทธรณ์โดยอนุโลม

ข้อสังเกต นอกจากนี้ยังสามารถนำเอาวิแพ่งมาใช้ได้ตาม ม.๑๕ อีก

XV

ฎีกา (ม.๒๑๖ - ๒๒๕)

- ▶ **มาตรา ๒๑๖** การยื่นฎีกาก็ภายในกำหนด ๑ เดือน เหมือน การยื่นอุทธรณ์ และให้นำบทบัญญัติ ม.๑๙๘ และ ๒๐๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ฎีกา

- ▶ **มาตรา ๒๑๖**
 ๑. ภายใต้บังคับ มาตรา ๒๑๗ - ๒๒๑
 ๒. คู่ความฎีกาคัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลอุทธรณ์
 ๓. ภายใน ๑ เดือนนับแต่วันอ่าน / ถือว่าได้อ่านให้ฝ่ายฎีกาฟัง
 ๔. ยื่นต่อ ศต.
 ๕. นำ ม.๑๙๘, ๒๐๐ และ ๒๐๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ฎีกา

▶ **จำนวนฎีกาเองได้แต่จะฎีกาแทนจำนวนอื่นไม่ได้**

ฎ.๙๓๖๖/๕๓ ศต. และ ศ.อ. ยกฟ้องจำเลยที่ ๑ และ ๒ ดังนี้
จำเลยที่ ๑ และ ๒ จะฎีกาขอให้ยกฟ้องจำเลยที่ ๓ และที่ ๔
ด้วยไม่ได้

ฎีกา

▶ **รับสารภาพในชั้นฎีกา**

ฎ.๗๕๓๑/๔๖ จำเลยฎีกาว่ามีได้กระทำความผิดและขอให้ลงโทษสถานเบา
และรอกการลงโทษ แต่เมื่อพ้นกำหนดฎีกาแล้วจำเลยยื่นคำร้องขอให้การ
รับสารภาพ ดังนี้

- เป็นคำร้องขอแก้คำให้การที่ยื่นพ้นกำหนดเวลาตาม ม.๑๖๓ ว.๒
- ไม่ใช้การถอนฎีกาตาม ม.๒๐๒ และ ๒๒๕ เพราะยังมีประเด็น
ขอลดโทษและรอกการลงโทษ
- เป็นการขอแก้ฎีกาโดยสละประเด็น แต่พ้นกำหนดตาม ม.๒๑๖
- เป็นการรับข้อเท็จจริงว่าทำผิดตามคำพิพากษา ศ.อุทธรณ์

ฎีกา

▶ แม้จะไม่รับฎีกาเพราะต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ก็ยังมีสิทธิฎีกาปัญหาข้อกฎหมายในอายุฎีกาได้ (คร.๑๒๘/๒๗)

คร.๑๒๘/๒๗ ศต.ไม่รับฎีกาฉบับแรกโดยเห็นว่าเป็นข้อเท็จจริง
จำเลยฎีกาฉบับที่ ๒ อันเป็นข้อกฎหมายในอายุฎีกาได้

ฎีกา

แต่ถ้าฎีกาฉบับที่ ๒ ที่ยื่นมามีข้อความเช่นเดียวกันก็ต้องห้าม

ฎ.๑๖๑/๓๐ จำเลยฎีกาอ้างว่าเป็นข้อกฎหมาย ศต.ไม่รับ
โดยเห็นว่าเป็นข้อเท็จจริง จำเลยยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ต่อมา
ถอนคำร้องและ ศต.อนุญาตแล้วเท่ากับคำสั่งไม่รับฎีกายุติแล้ว
จำเลยจะยื่นฎีกาฉบับใหม่ที่มีข้อความเช่นเดียวกันมาอีกไม่ได้

มาตรา ๒๑๘

▶วรรคหนึ่ง

๑. ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนหรือแก้ไขเล็กน้อย
๒. ศาลอุทธรณ์ลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกิน ๕ ปี
๓. ห้ามคุ้มครองฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

ข้อสังเกต

* ถ้าพิพากษากลับ ไม่ต้องห้ามฎีกาเลย

** ถ้าเกิน ๕ ปี เข้าวรรคสอง คือจำเลยไม่ต้องห้าม แต่โจทก์ยังต้องห้าม

มาตรา ๒๑๘

▶วรรคสอง

๑. ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนหรือแก้ไขเล็กน้อย
๒. ศาลอุทธรณ์ลงโทษจำคุกจำเลยเกิน ๕ ปี
๓. ห้ามโจทก์ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

ข้อสังเกต

* จำเลยไม่ต้องห้าม

มาตรา ๒๑๘

▶ โทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี

๑. เป็นโทษที่ลง ไม่ใช่อัตราโทษตามกฎหมาย (คร.๙๘๐/๒๙)
๒. โทษสุทธิหลังจากมีการเพิ่มและลดแล้ว (ฎ.๔๑๘๙/๕๐ ป.)
๓. ไม่รวมโทษโทษจำคุกที่รอไว้แล้วนำมาบวก (ฎ.๓๐๕๕/๔๓)
๔. ต้องพิจารณาโทษเป็นรายกระทง (ฎ.๘๒๗๓/๖๑)
๕. ไม่ต้องดูโทษจำคุกของศาลชั้นต้น แต่ดูเฉพาะโทษจำคุกของศาลอุทธรณ์

มาตรา ๒๑๘

▶ กรณีที่ถือว่าเป็นการแก้ไขมาก

๒. แก้เรื่องรอกการลงโทษ ทั้งแก้จากรอฯ เป็นไม่รอฯ และถ้าแก้โทษที่จะลง และแก้จากรอเป็นรอ ถือว่าเป็นการแก้ไขมาก (ฎ.๗๒๙/๓๓ป.) (ฎ.๖๕๕/๔๔) โดยศาลฎีกาให้เหตุผลว่า
 - การแก้ไม่รอเป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลยจึงไม่ต้องห้ามตาม ม.๒๑๙ ด้วย
 - นอกจากแก้โทษให้เบาลงแล้วยังให้รอกการลงโทษไว้เป็นการแก้มาก

มาตรา ๒๑๘

▶ การแก้ไขมาก / แก้ไขเล็กน้อย

▶ กรณีที่ถือว่าการแก้ไขมาก

๑. แก้ทั้งบทความผิด และ แก้โทษ

ฎ.๑๗๑๔/๑๕ป. แก้จากป้องกันเกินสมควรแก่เหตุเป็นบันดาลโทษ (แก้บท)

และแก้จากจำคุก ๓ ปี เป็น ๒ ปี (แก้โทษ) เป็นแก้มากไม่ต้องห้ามฎีกา

ในปัญหาข้อเท็จจริง

มาตรา ๒๑๘

▶ กรณีที่ถือว่าการแก้ไขมาก

๓. แก้โทษปรับเป็นจำคุกแล้วกักขังแทนเป็นการแก้มาก

(ฎ.๒๖๙๕/๔๘)

๔. แก้จากจำคุกเป็นปรับสถานเดียวเป็นการแก้มาก (ฎ.๘๔/๖๑)

มาตรา ๒๑๘

▶ การแก้ไขเล็กน้อย

๑. ถ้าแก้แต่บทความผิดไม่แก้ไข **หรือ** แก้แต่โทษไม่แก้บทความผิด เป็นการแก้ไขเล็กน้อย

ฎ.๕๒๑๖/๕๖ ศาลอุทธรณ์แก้ไขเฉพาะโทษโดยเปลี่ยนโทษจำคุก ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นเป็นกักขังแทน เป็นการแก้ไขเล็กน้อย

มาตรา ๒๑๘

▶ การแก้ไขเล็กน้อย

๒. ศอ.ปรับบทกฎหมายลงโทษให้ถูกต้อง **ไม่ถึงเป็นการแก้บท** แม้จะแก้ไขด้วยก็ถือเป็นการแก้ไขเล็กน้อย

ฎ.๓๒๙๒/๓๓ ศต.ลงปลอมเอกสารตาม ม.๒๖๔ และ ๒๖๕ จำคุก ๒ ปี ศอ.แก้เป็น ม.๒๖๕ และจำคุก ๑ ปี เป็นการปรับบทลงโทษให้ถูกต้อง เป็นแก้ไขเล็กน้อย

มาตรา ๒๑๘

- ▶ **๓. ศต.ระบวรคดี ศอ.แก้เป็นวรรคให้ถูกต้องไม่ถือเป็นการแก้บท**
หรือ ศต. ไม่ได้ระบวรคมา แล้วศอ. แก้โดยระบวรคให้ชัดเจน
แม้จะแก้ไขด้วยก็ถือเป็นการแก้ไขเล็กน้อย

ฎ.๑๐๖๑๖/๕๓ ศาลอุทธรณ์เพียงแต่ปรับบทกำหนดโทษและปรับวรรค
ของความผิดให้ถูกต้องโดยมิได้แก้ฐานความผิด ถือเป็นการแก้ไขเล็กน้อย

30

มาตรา ๒๑๘

- ▶ **๓. แต่ถ้าศาลชั้นต้นระบวรคมา แล้วศาลอุทธรณ์แก้เป็นวรรคอื่น**
ที่โทษชั้นสูงแตกต่างกันมาก หรือลักษณะความผิดแต่ละวรรคต่างกัน
ถือว่าแก้บท และถ้าแก้ไขด้วยถือว่าแก้มาก (ฎ.๕๕๕/๕๓)
- ๔. แก้บทลดมาตราส่วนโทษ ถือว่าเป็นการแก้ไขเฉพาะกำหนดโทษ
เป็นการแก้ไขเล็กน้อย (ฎ.๕๕๕๐/๓๙)
- ๕. แก้เรื่องเพิ่มโทษ จากเพิ่มเป็นไม่เพิ่ม หรือจากไม่เพิ่มเป็นเพิ่ม
ไม่เป็นการแก้บท จึงเป็นการแก้ไขเล็กน้อย (ฎ.๓๔๒๗/๒๗ , ๒๒๒๐/๕๗)

มาตรา ๒๑๘

- ▶ **๖. แก้วโทษริบทรัพย์เป็นการแก้เล็กน้อย (ฎ.๖๕๖๖/๖๒)**
- ๗. แก้วจากกรรมเดียวเป็นหลายกรรม หรือแก้วจากหลายกรรมเป็นกรรมเดียว เป็นการแก้ไขเล็กน้อย (ฎ.๙๓๐๙/๕๙)**
- ๘. แก้วบทธกกรรมจ้ เป็นบทที่ท้ทำให้อ้ต้องรับโทษหนักขึ้น ไม่ใช่การแก้บทธความผิดเป็นอีกบทหนึ่ง แม้อ้จะแก้โทษก็เป็นการแก้ไขเล็กน้อย (ฎ.๑๗๑๑๘/๕๕)**

32

มาตรา ๒๑๘

- ▶ **ข้อสังเกต** กรรมเป็นกรรมแก้มาก จะไม่ต้องห้ามฎีกาตามมาตรา ๒๑๘ แต่ต้องดูด้วยว่า ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์จำคุกจำเลยไม่เกิน ๒ ปี ด้วยหรือไม่ อันต้องห้ามฎีกาตาม ม.๒๑๙

ฎ.๑๖๖๒/๓๕ ศต. พิพากษาว่าผิด ม.๓๔๓,๘๖ จำคุก ๒ ปี ศอ. แก้วว่าผิด ม.๓๔๑, ๘๖ จำคุก ๑ ปี ๔ เดือน เป็นการแก้มากเพราะแก้บทธ และแก้โทษ ไม่ต้องห้ามฎีกาตาม ม.๒๑๘ แต่โทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี จึงต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตาม ม.๒๑๙

33

มาตรา ๒๑๘

- ▶ **มาตรา ๒๑๘ วรรคสอง** ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนหรือแก้ไขเล็กน้อย และให้ลงโทษจำคุกจำเลยเกิน ๕ ปี **ข้อยกเว้นจำเลยฎีกาข้อเท็จจริงได้** แต่โจทก์ก็ยังคงต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

ฎ.๘๒๙/๕๐ ศอ. ลงโทษประหารชีวิตจำเลยเหลือจำคุกตลอดชีวิต ถือว่าแก้ไขเล็กน้อย (แก้แต่โทษ) และลงโทษจำคุกจำเลยเกิน ๕ ปี จึงต้องห้ามโจทก์และโจทก์ร่วมฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

34

มาตรา ๒๑๙

- ▶ **๑. คดีที่ศาลชั้นต้นลงโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปีหรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท**

๒. ศาลอุทธรณ์ยังลงโทษไม่เกิน

๓. ห้ามคู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

๔. **ยกเว้นที่จำเลยอุทธรณ์ได้** ถ้าศาลอุทธรณ์

๔.๑ **แก้มาก และ**

๔.๒ **เพิ่มเติมโทษจำเลย**

35

มาตรา ๒๑๙

▶ ข้อสังเกต

๑. ถ้อยโทษที่ศาลลงแก่จำเลยเป็นรายกระทง (ฎ.๑๖๒/๖๓)
๒. ให้สิทธิฎีกาเฉพาะจำเลยเท่านั้น
๓. แก่เรื่องรอกการลงโทษเป็นแก้้มาก แต่ต้องแก้้จากรอเป็นไม่รอ จึงจะเป็้การเพิ่มเติมโทษจำเลย (ฎ.๗๒๙/๓๓)
๔. ศต.ลงโทษปรับสถานเดียว ศอ.แก้้เป็นจำคุกสถานเดียวแต่ ให้กั้ขังแทนค่าปรับ เป็นแก้้มากและเพิ่มเติมโทษจำเลย (ฎ.๒๖๙๕/๔๘)

36

มาตรา ๒๒๐

▶ มาตรา ๒๒๐

๑. คดีที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้อง
๒. ห้ามคู่ความฎีกา
๓. (ทั้งข้อเท็จจริง และ ข้อกฎหมาย)

37

มาตรา ๒๒๐

▶ ข้อสังเกต

๑. ห้ามในชั้นโต้สวนมูลฟ้องด้วย (ฎ.๗๒๖๓/๖๐)
๒. ห้ามทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย (ฎ.๔๑๗๒/๕๕)
๓. จะยกฟ้องต่างเหตุกันก็ยังคงห้าม (ดูที่ผล) (ฎ.๑๒๖๖๒/๕๓)
๔. ยกฟ้องเพราะขาดนัดก็ต้องห้าม (ฎ.๑๗๕๑/๔๘)
๕. แต่ยกคำร้องขอให้ยกคดีขึ้นพิจารณาใหม่ ไม่ต้องห้าม

ฎ.๗๒๘๐/๕๑ ศต.ยกคำร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ ศอ.พิพากษายืน ดังนี้
ไม่ใช่ ศต.และศอ.ยกฟ้องแต่ประการใด จะนำ ม.๒๒๐ มาบังคับใช้ไม่ได้

มาตรา ๒๒๐

▶ ๕. การยกฟ้องอาจใช้คำอื่นก็ได้ เพราะมีผลเป็นการยกฟ้องเช่นกัน

- ๕.๑ ไม่ประทับฟ้อง (ฎ.๓๑๘๕/๓๘)
 - ๕.๒ คืนฟ้องให้ไปไปฟ้องศาลอื่นที่มีอำนาจ (ฎ.๑๑๙๘๕/๕๕)
 - ๕.๓ จำหน่ายคดีจากสารบบความ (ฎ.๙๗๒/๕๗)
 - ๕.๔ ยกคำร้องขอเข้าเป็นโจทก์ร่วม (ฎ.๒๕๓๔/๕๙)
๖. ศาลชั้นต้นลงข้อหาอื่น เท่ากับยกข้อหาตามฟ้อง ถ้า ศอ.ยืน หรือ
แก้เป็นยกฟ้องเท่ากับพิพากษายืนเป็นยกฟ้องข้อหาตามฟ้อง

มาตรา ๒๑๙

ฎ.๙๐๒๔/๔๓ โจทก์ฟ้อง ม.๒๘๘ ศต.ยกฟ้อง ศอ.แก้เป็น ม.๒๙๐
เท่ากับ ศต. และศอ. ยกฟ้องข้อหาตาม ม.๒๘๘

ฎ.๑๙๓๙/๖๑** ฟ้องขอให้ลงโทษตาม ม.๒๘๘ ศาลชั้นต้นลงโทษตาม
ม.๒๘๘ , ๗๒ ศาลอุทธรณ์ยื่น เท่ากับทั้ง ศต.และศอ.พิพากษา
ยกฟ้องตาม ม.๒๘๘ โจทก์ร่วมฎีกาขอให้ลง ม.๒๘๘ โดยไม่
บันดาลโทษไม่ได้

๗. แต่ถ้าศาลอุทธรณ์ยกอุทธรณ์ ไม่ใช้การยกฟ้อง (ฎ.๓๐๖๒/๖๓)

40

มาตรา ๒๑๙ ทวิ และ ๒๑๙ ตริ

▶ มาตรา ๒๑๙ ทวิ

ต้องห้ามฎีกาวิธีการเพื่อความปลอดภัย

▶ มาตรา ๒๑๙ ตริ

ต้องห้ามฎีกาเกี่ยวกับโทษกักขัง

41

มาตรา ๒๒๑

▶ มาตรา ๒๒๑

๑. คดีต้องห้ามฎีกาตาม ม.๒๑๘,๒๑๙ และ ๒๒๐
๒. ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณา / ลงชื่อในคำพิพากษา / ทำความเห็นแย้ง
ใน ศต. / ศอ. เห็นว่าข้อความที่ตัดสินเป็นปัญหาสำคัญอันควร
สู่ศาลสูงสุดและอนุญาตให้ฎีกา หรือ
๓. อัยการสูงสุดรับรองว่ามีเหตุอันควรที่ให้ศาลสูงสุดวินิจฉัย

42

มาตรา ๒๒๑

▶ ข้อสังเกต

- ▶ ๑. การอนุญาตหรือรับรอง จะทำนองเดียวกับชั้นอุทธรณ์
๒. การอนุญาตหรือรับรอง ได้ทั้งข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง
(ฎ.๔๙๗๐/๓๐) ต้องขอให้ชัดเจน
๓. ถ้าขออนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง เมื่ออนุญาตแล้วก็จะฎีกา
ได้ในข้อเท็จจริงเท่านั้น จะฎีกาข้อกฎหมายไม่ได้ (ฎ.๔๙๗๐/๓๐)
และ (ฎ.๘๔๘๘/๖๑)
๔. ถ้าอัยการสูงสุดรับรองให้ฎีกาในข้อเท็จจริง ไม่สามารถฎีกา
ข้อกฎหมายได้ (ฎ.๑๑๙๗/๔๑)

43

มาตรา ๒๒๑

▶ ข้อสังเกต

๕. จะขออนุญาตฎีกาต่อศาลฎีกาไม่ได้

ฎ.๓๗๐๖/๖๓ ไม่มีบทบัญญัติให้การฎีกาจะกระทำได้อีกเมื่อ

ได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา คำร้องขออนุญาตฎีกาจึงเป็นคำร้อง
ที่ไม่ชอบด้วย ม.๒๒๑

++++ จบการนำเสนอ +++++

ขอให้ทุกท่านโชคดีในการสอบ

อ.สุวิทย์ พรพานิช